

Hrdina III. odboje
MATOUŠ Josef, ženatý,
rolník, otec tří dě-
tí, narozen 7. prosin-
ce 1921 v Brně. Kraj-
ským soudem v Brně
odsouzen za velezradu
a pokus vraždy, popraven
29. srpna 1953.
Nikdy nezapomeneme!

"Pieta"

Když konečně došlo
k úmrtí stále znovu a
znovu ožívovaného Bre-
žněva jsem konečně v
roce 1983 ztratil str-
ach a podepsal jsem
prohlášení "Charty 77"
a stal se jejím signa-
tářem. To se mi stalo
u níže uvedené slabé

Anna Šabatová

ZÍSKALA VČERA V NEW
YORKU CENU OSN ZA OBRANU
LIDSKÝCH PŘÁV

Anna Šabatová dostala cenu OSN

USA Češka Anna Šabatová byla
včera k 50. výročí vyhlášení Vše-
obecné deklarace lidských práv
v newyorském sídle OSN vyzna-
menána Cenou OSN za obranu
lidských práv. Spolu s ní tuto ce-
nu získali další čtyři laureáti.

Cenu předal vyznamenáním
osobnostem generální tajemník
OSN Kofi Annan. Šabatová v New
Yorku řekla, že dodržování lid-

ských práv ve světě je absolut-
ním cílem, ke kterému se i v de-
mokratických zemích teprve při-
blížíme.

Mezi vyznamenanými byl vče-
ra i bývalý americký prezident
James Carter. (ČTK)

ženy, která však neu-
stále zahanbovala mu-
žskou populaci obezná-
menou s její neohrože-
ností v organizování
odporu proti totalitě.
Na to jsme opravdu ne-
měli. Upřímnou gratula-
ci si zaslouží od všech.

U v n i t ř č í s l a :

1. PhDr. Emanuel M e n d l e r: Potíže s původem.
2. Miroslav H o r á č e k: Volby do zastupitelstev 1998
3. Jiří W o n k a: Dopis o tom jak je ostouzen Pavel Wo-
nka i když se už nemůže bránit.
4. Jára M e c ů: NY... Jak to vidí exil. "Svobod.noviny"

Předpokl.cena: 2,- Kč MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o b n o v e n o 1 9 8 7 ročník 15 čí 11

Vydává: Vladimír Hajný Red.
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: +Julius A. Varga

Uzávěrka: 10. 12. 98

50

Kandidátní listina

Typ zastupitelstva: 2, Okres: Šumperk, Obec: Šumperk, Listina: 6 Koalice SPR-RSČ,

Poř.	Příjmení	Jméno	Titul	Povolání	Bydliště	Počet hlasů	M
1	Horáček	Miroslav		kameraman	Šumperk	277	
2	Chrastina	Marek	Ing.	podnikatel	Šumperk	161	
3	Helešic	Ladislav		dispečer	Šumperk	137	
4	Kubelka	Petr		státní zaměstnanec	Šumperk	123	
5	Hofman	Karel		strojník	Šumperk	104	
6	Dubská	Milena		podnikatelka	Šumperk	105	
7	Vařeková	Jana		podnikatelka	Šumperk	98	
8	Müller	Miloslav	Ing.	invalidní důchodce	Šumperk	101	
9	Peňázová	Jana		agronomka	Šumperk	100	
10	Franková	Marcela		tkadlena	Šumperk	100	
11	Hradil	Bedřich		důchodce	Šumperk	103	
12	Greplová	Jitka		účetní	Šumperk	102	
13	Dubský	Miroslav		podnikatel	Šumperk	92	
14	Polách	Karel		spojář	Šumperk	97	
15	Laštůvková	Jana		technička	Šumperk	98	
16	Bartošíková	Božena		prodavačka	Šumperk	88	
17	Špáníková	Hana		konstruktérka	Šumperk	91	
18	Filípková	Ludmila		důchodkyně	Šumperk	84	
19	Dohnal	Petr		dělník	Šumperk	95	
20	Matýs	Antonín		montér	Šumperk	92	
21	Crháková	Anna		průvodčí	Šumperk	81	
22	Müllerová	Pavla		tkadlena	Šumperk	83	
23	Hradilová	Marie		telefonistka	Šumperk	83	
24	Pospíšil	Josef		mistr	Šumperk	75	
25	Krenar	Václav		malíř	Šumperk	0	
26	Drlíková	Jitka		knihovnice	Šumperk	78	
27	Valentová	Karla		prodavačka	Šumperk	80	

Učit se, učit se, učit se, řekl Klaus v Brně

BRNO - Leninským heslem „Učit se, učit se, učit se“ se včera rozloučil se

studenty brněnského gymnázia na tří-

dě kapitána Jaroše po besedě premiér Václav Klaus. Střední škola je totiž zpravidla poslední příležitostí, jak se vzdělat v těch oborech, jímž se mladý člověk nebude dále věnovat při vysokoškolském studiu, dodal.

SDČR
"LN"
23.9.97

ZAVRAŽEN NA
NĚKTERÝM PRO UMELEČ.

Kandidátní listina

Typ zastupitelstva: 2, Okres: Šumperk, Obec: Šumperk, Listina: 2 Koalice ČSNS, SZ, DEU

Poř.	Příjmení	Jméno	Titul	Povolání	Bydliště	Počet hlasů	M
1	Musil	Radek	Ing.	zástupce ředitele	Šumperk	256	
2	Pur	Milan	RNDr.	hygienik	Šumperk	435	
3	Hofmanová	Věra		podnikatelka	Šumperk	131	
4	Cach	Jiří		důchodce	Šumperk	101	
5	Mátl	Pavel	MUDr.	lékař	Šumperk	275	
6	Vargová	Danuška	Mgr.	důchodkyně	Šumperk	149	
7	Singer	Martin	Ing.	technický manager	Šumperk	117	
8	Mátl	Milan	Ing.	chemik	Šumperk	375	
9	Pátíková	Marcela	Ing.	hygienik	Šumperk	193	
10	Bližňák	Luboš		podnikatel	Šumperk	104	
11	David	Aleš	Ing.	podnikatel	Šumperk	177	
12	Singer	Josef		důchodce	Šumperk	102	
13	Höger	Fritz		důchodce	Šumperk	79	
14	Poisl	Milan		podnikatel	Šumperk	95	
15	Albrechtová	Antonína		strojní zámečnice	Šumperk	84	
16	Purová	Iva	MUDr.	lékařka	Šumperk	259	
17	Smrčková	Ursula		důchodkyně	Šumperk	69	
18	Hamplová	Šárka	Ing.	lesní technik	Šumperk	157	
19	Svobodová	Dana		prodavačka	Šumperk	75	
20	Hlaváčová	Marie		důchodkyně	Šumperk	68	
21	Poštulková	Marcela		prodavačka	Šumperk	62	
22	Uhmann	Hubert		důchodce	Šumperk	119	
23	Smrček	Petr		seřizovač	Šumperk	57	
24	Svitil	Petr		podnikatel	Šumperk	76	
25	Varga	Julius		důchodce	Šumperk	95	
26	Pospíšilová	Hana		pokladní	Šumperk	59	
27	Skopalová	Blanka		sekretářka	Šumperk	71	

Krajané mají volit. Vláda včera schválila záměr novely zákona o volbách do Parlamentu ČR. Podle ní se voleb budou moci zúčastnit i občané ČR žijící v zahraničí, volby do parlamentu budou jednodušší a kandidáti nezaregistrovaní volební komisí se budou odvolávat přímo k Ústavnímu soudu.

Václav Klaus
se stal terčem kritiky za propojení velkých bank a domácích průmyslu, protože vedlo k pomalé restrukturalizaci podniků a k hříjení nerentabilních lováren. Navíc umožňovalo státu nepřímou podniky kontrolovat a ovládat.

Bývalý předseda ODA Jan Kalvoda nazval tuto praxi bankovním socialismem.
Hlavním problémem je obrana svobodné a pluralistické společnosti
"LN"
21.6.97

DEU je pro restituce. Demokratická unie odmítá návrh předsedy sněmovny a ČSSD Miloše Zemana, aby církve v souvislosti s řešením situace po katastrofálních záplavách posečkala se svými restitučními nároky.

Company
VIDEOSTUDIO
MIROSLAV HORÁČEK
tel 0649 216473
fax 0649 218779
ICC 44769148
POD SENOVOU 44 5
787 01 ŠUMPERK CZ

Ahoj Jirko! Korespondovat si přes časopis, to si opravdu může jen málokdo dovolit. Buďu Ti vyprávět příběh, který si sice už moc přesně nepamátuji, ale u někoho pleť. Jednoho vynikajícího muže zvěřeli nacisti a pak znovu komunisti, z toho je vidět, že vynikající je slabé slovo. Ovšem v dlouhých letech bezvýchoďné totality se mu mohlo stát, že se stal přísedícím z lidu možná, že zrovna v Trutnově a nebo i čimkeli v jiným. V takovém prostředí člověk naváže různá přátelství a snad i různé nové závazky. Myslím, že by nebylo moudré se spoléhat na to, že tohle klubko rozmotájí naše postkomunistické soudy. My všichni dobře víme kdo je Pavel Wonka a jeho bratr. Můžu Ti zaručit, že se naše děti budou o Pavlovi učit jako o největším synu našeho národa v normalizovaném Československu a pokud ne tak v tom případě se zase vrátíme ve vývoji od člověka k opicím. VH.

Milý Vlado I

Ze státem již mnoho let trvá i pokračování k odštěpení od nás. Mladí lidé,

Musím Ti sdělit, že nemám jiná významná než šelvest Dr. Klíčka, který neustále

rozšedlání materiálu tak levě. Je to k naplnění. Je ve vlnění s těmi nejmocnějšími

komunisty zde ve Vrchlabí. Dále i s Horvátovými CENZURA dostal mnoho

rozhovrů, které jsou Klíčkovi dopředu se v nich, že Pavel nebyl inženýrský vězeň, ale kritičtější, je tam být nejmocnější socialistický šovinista atd. Je to kráča, jako by se nás

Někdo Ti v příběh dovolím.

zpracoval Jirko

29.11.1992

W. J.
Přehledná 10.3.94

1925 Vrchlabí I

Potíže s původem

PhDr. Emanuel Mandler

historik

Následující text se týká mého přítele Jiřího Wonky, a je tedy svým způsobem osobní. Dovolte mi, abych začal také osobně a stručně uvedl svou vzpomínku. Jde o vzpomínku na časově vzdálenou dobu Protektorátu Čechy a Morava a na nepříjemné potíže s původem, které jsem tehdy - ještě jako dítě - zažíval.

Tyto potíže začaly vlastně až koncem roku 1943; do té doby jsem totiž z osmi prababiček a pradědečků měl čtyři dokonale arijské. Nejarjiší prapředkové byli jen čtyři, všichni z otcovy strany. Zdálo se, že lidem tak promíchaným jako já nehrozí bezprostřední nebezpečí. Pojednou se však německé okupační úřady nějak dověděly, že původ jedné z mých dvou prababiček, o jejichž arijsství nebylo až do té doby pochyb, je ve skutečnosti židovský. To znamenalo, že jsem podle nacistických kritérií propadl i já a že mi hrozí věci neblahé a nebezpečné. Má rodina se pokusila čelit neodvratnému osudu tím, že poslala německým úřadům odvolání s fantazijním, nainvinním povídáním o tom, že vše je jinak, protože dotyčná babička byla zapsána v matrice nepatříčně, mylně. Nikdo nevěřil, že by odvolání mohlo mít úspěch. A přece... Zřejmě se tehdy, v předposledním roce války dostala má kauza do rukou člověka, který buď měl nadbytek jiných starostí, anebo spis založil z opravdového občanského uvědomění. V každém případě se stalo, že do května 1945 okupační úřady na podání mé rodiny neodpověděly a na mém postavení se nic nezměnilo. A pak - skončila válka.

Po dosti dlouhé době - po padesáti letech - jsem se seznámil s Jiřím Wonkou. A jeho osud mi vždy znovu připomíná mé tehdejší potíže s původem. Pravda, dnes není válka - dokonce ani studená -, a přece je Wonkova kauza svou všední skutečností (lidí s podobným osudem je víc) o to nepříjemnější a trapná. Lze na ní najít něco dobrého? Ovšem - je poučná.

Podle státní příslušnosti je Jiří Wonka Čech. Už v dubnu 1993 se to v rozhodnutí okresního úřadu v Trutnově považuje za samozřejmé: Pan Jiří Wonka je "občan České republiky trvale žijící na jejím území". Podle majetku je to jinak, protože právě podle majetku má Jiří Wonka potíže s původem. Jde o jeho dědečka Františka Wonku, bytem Dolní Branná čp.

8, zaměstnaného jako zednický mistr u firmy Hütter-Beranek ve Vrchlabí. Dědeček, národností Němec, vlastnil pozemky o rozloze 4 ha 44 a a 52 m². V roce 1945 mu nepomohlo, že byl před válkou členem československy loajální sociálně demokratické strany (odmítla mnichovskou dohodu), ani že jeho manželka byla Češka. Nepomohlo mu ani osvědčení, které on sám dostal při volbě závodní rady od všech českých zaměstnanců firmy. Psalo se v něm mimo jiné, že František Wonka "se po celou dobu války choval vůči českým zaměstnancům slušně a ruské zajatce podporoval jídlem a cigaretami a ochraňoval je před těžkou prací". Ze svědectví Wonkova spoluzaměstnance se dovidáme ještě víc:

"Obzvlášť já Pilař jsem s Wonkem vedl každý den politiku, neb jsem ihned poznal, jakého smýšlení jest. Wonka mě každý den ráno řekl, co večer chytíl s černé vysílačky, neb jsem mu řekl, že já žádné rádio nemám (...). V polední přestávce jsme se každý den bavili s Wonkem jen o politice a o válce, zkrátka těšil jeden druhého, až se nám naše přání splnilo, co jsme po 6 let toužebně očekávali."

Podle dekretu prezidenta republiky č. 12 byl Wonkův majetek zkonfiskován. K tomu, aby mu byl ponechán, nespĺňoval František Wonka nutnou podmínku: aktivní účast v boji za zachování celistvosti a osvobození Československé republiky. Nechme stranou otázku, kolik Němců mohlo tuto podmínku splňovat a kolik takových mohlo být v roce 1945 naživu, a přiznejme, že manželé Wonkovi se za války aktivního boje za zachování celistvosti a osvobození Československé republiky nezúčastnili. A tak jim byl zabaven domek čp. 8, který si postavili, polovina ze starého domku čp. 163 a polovina z jejich pozemků, to znamená louky o rozloze 2 ha + 18 a + 45 m².

Babička Jiřího Wonky Anna se pokusila proti konfiskaci rodinného majetku odvolat. Učinila to podáním z 1. června 1946, adresovaným místní rolnické komisi. Psala v něm:

"Narodila jsem se dne 25. 4. 1893 v Horní Branné okr. Jilemnice. Jsem ryze českého původu, otce Františka Fišery a matky rozené Tauchmanové, obou české národnosti. moje školní a mimoškolní výchova byla vždy ryze česká. V roce 1913 jsem se provdala za loajálního Němce Františka Wonku, který má nejlepší potvrzení závodní rady od firmy Hütter-Beranek, jak ruské zajatce podporoval jídlem a cigaretami a ochraňoval je od těžké práce. A i potvrzení, že rozšiřoval cizí rozhlas černé vysílačky, kterou každodenně poslouchal a u žádné nacistické strany nebyl, českou řeč ovládá správně slovem i písmem. V roce 1913 koupil domek čp. 8 celý schátralý za cenu 4790 K a za moje věno, které jsem od svých rodičů obdržela, jsme si to

postavili. Můj otec a bratr František Fišera nám při tom pomáhali, přiváželi nám cihly, které jsme od Josefa Fejfara v Dolní Branné koupili. Když jsme to měli postavený, tak mi otec daroval jednu krávu, kterou mi můj bratr František Fišera přivedl. To vše mi mohou moji bratři František a Pavel Fišera potvrdit, že to je skutečná pravda. Přikupovali jsme dle možnosti polnosti, na které mám polovičku upsanou, ale na domek čp. 8, který jsme si za moje věno postavili a zvelebili a 32 let mé práce mých mozolů upsanou polovičku nemám. Začala jsem s jedním kusem dobytka a teď musela opustit 8 ks. Co se týče nářadí, to jsem vše kupovala sama, vozy a ostatní hospodářské nářadí ve Branné a Valteřicích, u koláře a kováře. Na hospodářství pracovala jsem sama a měla jsem ho vždy ve vzorném pořádku, jak dobytek, tak polnosti. Museli jsme se vystěhovat do čp. 163, který není vůbec pro hospodářství zařízený. Máme tam malou místnost, zkrátka jako řebřáci. Tak jsem Vám svoji bolest a utrpení napsala, ke které jsem přišla celkem nevinně a prosím Vás pomozte mě znovu, abych mohla na svých polích pracovat, po kterých se mi tolik stýská.

Za Vaše vyřízení Vám co nejsrdečněji děkuji."

Manželé Wonkovi se tedy pokoušeli získat konfiskovaný majetek zpět. František Wonka požádal v lednu 1947 o udělení československého státního občanství a o rok později o uvolnění majetku. V této žádosti píše:

"Sestává /majetek/ z malé usedlosti v Dolní Branné čis. 8. Můj život jsem zasvětil jenom práci a vlastní pilnosti s mojí českou manželkou. Za věno mé manželky jsem postavil domek, to bylo již v roce 1913. Německou nacistickou ideu jsem nikdy nepodporoval jako příslušník strany soc. demokratické za celý můj život. Nestalo se tak ani v době nacistické moci, kdy jsem byl od Němců přemlouván, abych vstoupil k partaji; že jsem tak neudělal, bylo se mnou nelibě zacházeno..."

V březnu 1949 František Wonka zemřel; bez majetku a bez českého státního občanství. Za půl roku tomu bude 50 let; tato doba a osudy česko-německého manželství Wonkových nabádají k zamyšlení.

Nežádoucí členové smíšených rodin mívají v pohnutých dobách díky "normálnímu" partnerovi (v tomto případě jím byla Češka paní Wonková) některá privilegia. Hlavním privilegiem pro mého otce bylo, že byl odvelen do transportu poměrně pozdě, což mu umožnilo přežít v Terezíně válku. Pravda, Anně a Františku Wonkovi po válce nešlo o život - na rozdíl od mnoha jiných německých rodin -, ale o majetek. Dočkali se jako privilegia toho, že jim sebrali dostavený domek a z ostatního majetku *jenom* polovinu.

František Wonka pořídil zápis o vskutku vydatné domovní prohlídce, kterou vykonali 13. prosince 1945 tři četníci, "předseda Kraus" a ještě další občané. Když kolem 23. hodiny odešli, odnesli ve dvou pytlích obuv, látky na šaty, prádlo a kapesníky, majetek Wonkova syna Ludvíka; pan Panýr, zřejmě význačná osobnost této akce. "dal si do své aktovky dámskou kabelku". Nakonec "předával p. předsedovi plnou aktovku a upozornil jej, aby se nerozbito, to co jest vevnitř." Prohlídka se přítomným tak zalíbila, že v ní pokračovali druhého dne. Nějaké, zřejmě cennější věci zabalili do modrého ubrousku a zkonfiskovali je spolu s pěti sty cigaretami, "šaty a různým prádlem". Večer pak ještě odnesli "jednu loktuši" různých věcí. "Z půdy a druhých místností odneslo se všechno do jedné místnosti, která je zamknuta a klíče nachází se u Místního nár. výboru." Při takové aktivitě nemohlo chybět jídlo a pití, což zřejmě udělalo na Františka Wonku zvlášť velký dojem. "Měl jsem také 22 láhví masa naloženého (1 litr a 2 litr.), které pocházely z mé vlastní porážky z měsíce února," píše v onom pozoruhodném protokolu, který o domovní prohlídce pořídil. "Četníci mi nařídili, abych přinesl chleba a naložené maso si k tomu vzali a jedli (...). Na večeři pojedli moje naložené slívy, angrešty a chleba. V 6 hod. večer odešli. Po tři dny jsem je musel stravovat z zásob. Měl jsem také na skladě likéry i slivovici, kteréžto byly zde také vypity. Odcházel v povznesené náladě všichni."

Ja'ko starý sociální demokrat byl František Wonka odpůrcem nacistického režimu. České mocenské orgány se k němu evidentně chovaly způsobem, o němž by se dnes v našich sdělovacích prostředcích hovořilo jako o excesu. Ale co paní Wonková? Byla Češka, a čím si tedy zasloužila, že její rodina přišla o polovinu majetku a že ona i její děti musela bydlet v nevyhovující staré barabizně bez vody a s nepostačujícím hygienickým zařízením? Vždyť i úleva, kterou jí poskytl v listopadu 1950 KNV v Hradci Králové - že si směla druhou polovinu domku (až do konfiskace patřila jí a jejímu muži) koupit - působí dnes smutně a přítom groteskně. Snad už dnes většina z nás cítí obrovský rozpor mezi naším dnešním, individuálním, a tehdejším kolektivním pojetím spravedlnosti. Tedy rozdíl mezi právem a kolektivní mstou. Tehdy bylo důležité, že paní Wonková byla Češka. Ale záleží na tom opravdu? Ani ona, ani její manžel se ničím neprovinili. Nezasluhuje snad onen druh nacionalismu, který se mstí kterémukoli příslušníkovi cizího národa za to, co neudělal, příkré odsouzení?

Rodiče Jiřího Wonky žili v době, kdy společnost chápala bezpráví, kterého se český stát na vyhnáných Němcích dopustil, za danou a oprávněnou věc. Nemohli nic dělat, nemohli se ani ohradit. Ale jejich syn Jiří spatřoval a spatřuje ve způsobu, jímž byla Wonkova rodina připravena o všechno jmění, nespravedlnost. Toto jeho přesvědčení zesílilo po sametové revoluci, zvláště když viděl, jak při restitucích je rodinné jmění přidělováno těm, kteří

je v roce 1945 zkonfiskovali. Jiří Wonka usiluje o navrácení tohoto majetku a neúspěch u jednoho úřadu či soudu jej nedokázal odradit od dalších právních kroků. S odůvodněním, že jeho dědeček byl sociální demokrat, "antifašista, a přesto mu jako Němcovi bylo vše sebráno", již od roku 1992 požaduje, aby rodině Wonkových byly vráceny:

* zkonfiskované pozemkové parcely;

* částka 15 622 Kč, kterou musela jeho babička zaplatit za druhou (zkonfiskovanou) polovinu vlastního domku (čp. 163) v Branné;

* domek čp. 8 v Branné.

Ani okresní úřad v Trutnově, ani Krajský soud v Hradci Králové Jiřímu Wonkovi nevyhověly. Vlastně ani nemohly, bylo by to proti zákonu. V rozhodnutí trutnovského okresního úřadu se o tom říká:

"Vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že původní vlastník pan Fr. Wonka čsl. stát. občanství zpět nenabyl, nespĺňuje tak základní zákonem stanovený předpoklad pro navrácení nemovitostí a nemůže se stát podle tohoto zákona {pozn.: jde o restituční zákon} oprávněnou osobou. (...) Na skutečnosti, že v tomto případě není splněno ust. § 2 odst. 1 nemůže nic změnit ani předložené potvrzení zaměstnanců firmy Rütter - Beránek, kde byl pan F. Wonka zaměstnán, ani vyjádření pana J. Pilaře o jednání pana Fr. Wonky v době okupace.

Protože původní vlastník nenabyl zpět čsl. státní občanství, nelze jeho vnukovi přiznat restituční nárok, přestože vnuk je státním občanem ČR. Přiznáním nároku by došlo k porušení zákona č. 243/92 Sb., který nepřípouští výjimky."

A tak když Jiří Wonka podal proti příslušným rozhodnutím 29. 1. 1997 ústavní stížnost, těžko mohl počítat s úspěchem. Již v dubnu téhož roku také Ústavní soud České republiky zjistil, že "ústavní stížnost je zjevně neopodstatněná." Přesto si všimněme, jak ji Jiří Wonka zdůvodnil. Podle jeho názoru Okresní úřad v Trutnově, ani krajský soud v Hradci Králové mimo jiné dostatečně neohodnotily

"skutečnosti, které jednoznačně svědčí o tom, že původní vlastník František Wonka se nezpronevěřil národní cti, žil řádným životem, svůj majetek nabytý poctivou prací a choval se v období těsně před a ve 2. světové válce způsobem, který předpokládá možnost pro udělení mu čsl. státního občanství, a tedy vlastnění nabytého majetku (...)

Bonn: Dekrety budou hrát roli při vstupu ČR do EU

BONN - Takzvané Benešovy dekrety z roku 1945 budou při přijímání České republiky do Evropské

unie „hrát určitou úlohu“. Řekl to včera v Bonnu mluvčí německé vlády Otto Hauser. Jeho slova jsou však v rozporu se stanoviskem, které k této záležitosti včera zaujalo německé ministerstvo zahraničních

věcí. Hauser uvedl, že Bonn vychází z toho, že EU při přijímání všech kandidátů přezkoumá, zda odpovídají evropským standardům. Bylo by žádoucí, kdyby se podařilo dekrety sprovdit ze světa. čik

JAK TO VIDÍ EXIL? JAK TO VIDÍ EXIL? JAK TO VIDÍ EXIL? JAK TO VIDÍ EXIL?

Dnes už si to konečně mizíme povědět. My, před námi... My, dříve narození. My, kteří jsme si návně mysleli, že bez svobody se nedá žít...

hoko jak zlástí neustávali. Budovali si kulturní, snažili se mít dobré kadrové podmínky pro sebe i své děti...

kteří až, bída jako blázen. Nejedni bývali i esalanti celých velkých knet sedl na do máci braude, a zatímco na západě v dání věčni tramposé zplivoi...

PROTI MÝTUM A LEGENDÁM

(K českému vydání knihy prof. Dr. Josefa Kalvody Genese Československa)

Recenze
Kniha prof. Josefa Kalvody je anglicky čtenoum zapomená už po dvaceti lety dobře známa The Genesis of Czechoslovakia plati dnes jako standard work novodobé politikologie z oblasti střední Evropy...

MY...

ček byl jásajícím osobovotcem nesen na ramenou do funkce předsedy parlamentu a disident Havel se souhlasem Adamem si na to plach. Bělo dokončeno, Českoslovák, od roku 1945 čtyřlístek osvobozen, už nevěděli, či je.

o co jsi usiloval a za co jsi bojoval, exultante? Za co jste bojovali a umírali vy včetně, od Zhornova až k legím a mračným nacismu a komunistům?

„Demokratic rozvířka,
lyf s kosmetickou vadou.
Ti, kteří kradli po léta,
dnes dvojnásobně kradli.
Ti, kdo nás léta týrali,
nás vyháněli z práce -
a z těch, kdo pravdu zpívali,
dnes udělali zrádce.“

JAROSLAV MICHČ
(PŘEKLAD Z NEJEDNÍHO
HILASATELE z. l. č. 29 3. 1998)

Dopis do Ameriky

Nedra Franky!
Děti za čtyř dny, ktery před par dny dostel. Fousnu se nadávat, slab jsem spíval, napsal ti, ale dopis nedošel. Divná! S tím, co jsem ti objektivní? Asi mi nebudou šlátnout, mám toho však pro tebe z české de mokratie více.

patit po tom, kdo po osmi letech udánil demokracii v republice opět opravil staré estebáky k menadí?
Tak jsem zášel do České spotřebitelů v Ostravě, abych si konečně otevřel uši. Jak už, tak v Americe je to otázka jen řidičského průkazu a denem mluvit. Ne však v České republice!

kalvoda
Kalvodaovo čtení je nepopiratelné. Ať už je však nechtěl ani v nepřesnosti spojovat s Masarykovou úter prouti „české otázky“, naopak, je to Kalvoda křeslen, který sama sebe pokládá za dítě lidu českého kon zertifikována z řada historické školy Josefa Pekaře.

18. 5. 1998
Um. um. Dr. Karel MAREK, Dr. S.
Marek (SRP)
KALVODA Josef: Genese Československa, Pál Uvrapu, Praha 1998, 607 stran, bibliografie, fotografie, laholy rejstřík jmen.

Telefonát na kartičku

Telefon zadržel v době kdy jsem je právě kličku pohledem na jarm, dosud jste zanevrazeno kinytu iis such želených bar. Vlna ho žena o pa meň navratu dmuu mi viděla, že volal právě z České republiky a nutne se anou stěhla mimo. Úvod neček, zavala za hodinu, je to pry odvratu velmi důležitě.